వంతెన

తుఫానంట....పొద్దుట్నుంచీ ఎక్కడా తెరిపివ్వకుండా కురుస్తుంది వర్షం. గుయ్ గుయ్‌మని చప్పుళ్ళు చేస్తా గాలి. దూరంగా ఉరుములు మెరుపులు. వూళ్ళో మండువాలోగిళ్ళ తలుపులన్నీ పగలే మూతబడిపోయినియ్యి. ఈశ్వరుడి గుడి గాలిగోపురం మీది పావురాళ్ళు ఈ చలికి ముడుచుక్కూర్చుని అప్పుడప్పుడూ మట్టుకి రెక్కల్ని టపటపా విదిలిస్తున్నాయి. వీథుల్లోనూ సందుల్లోనూ నీళ్ళూ, బాడి. మనిషి జాడ లేదు. మధ్యాన్నం దాటేటప్పటికే దీపాలవేళ అయిపోయినట్టుంది.

రా(త్రయ్యింది. రేగుపూడి వూరికి దక్షిణంగా వున్న గోదారి కాలవ ఒడ్డున కట్టేసున్న ముసిలోడి బల్లకట్టు నీళ్ళలో తేల్తా తపతపా చప్పుళ్ళు చేస్తుంది. ఒడ్డునున్న తాటాకుపాకలో పాత నల్ల రగ్గు కప్పుకుని దొంతిరి కాళ్ళ మీద కూర్చున్న ముసిలోడు, వర్షం ఈదురుగాలి చప్పుళ్ళు వింటా ఆ హరికెన్ లాంతరు లోపలి మంటని చూస్తున్నాడు. గాలికి లాంతరు ఊగుతున్నప్పుడు దాని వెలుగు తన మీదపడి దూరమవుతుంటే ఆ చీకటి వెలుగుల్ని పరకాయిస్తున్నాడు. గాలిటు కొట్టినపుడు నీటి తుంపర్లు లాంతరు వేడి చిమ్నీ మీద పడి సుయ్... సుయ్మని చప్పుళ్లు చేస్తున్నాయి. దూరంగా మెరుపు తర్వాత పిడుగు పడ్డ చప్పుడయ్యింది. ఏ తాడి చెట్టు మొవ్వులో పడిందో ఆ పిడుగు అనుకున్నాడు.

ఇన్ని చప్పుళ్ళ మధ్యలోంచీ మట్టిగాజులూ, మువ్వల పట్టాల చప్పుళ్ళు. గాలి కెరటంలాగ వూడిపడ్డ ఒక ఆడపిల్ల తనెదురుగా నిలబడుంది. చాలా దూరం నించి పరుగెట్టుకుంటా వచ్చిందేమో

ఒకటే గస ఒగురుస్తుంది. ఎడం చేత్తో ముక్కుపొడుం రంగు ట్రంకు పెట్టి పట్టుకున్న ఆ అమ్మాయికి పద్దెనిమిదేళ్ళుంటాయి. సన్నగా పొడుగ్గా అందంగా ఉంది. ఒంటినిండా నగలు. పెద్దింటోళ్ళ పిల్లలాగుంది. ఇలాగ తుఫానప్పుడు గోదారి లంకలలో లేత అరిటాకులా అల్లల్లాడి పోతుంది. ఊపిరి ఎగ బీలుస్తుంది. మొత్తం తడిసి ముద్దయినా నెవరగంత మీంచి కారుతున్న చెమట స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. "నన్ను... నన్ను....బల్లకట్టెక్కించి అవతలి ఒడ్డుకి తీసుకెళ్ళు'' కంగారు పడిపోతా అంటుందా అమ్మాయి. ఆ అమ్మాయినే చూస్తున్నాడు ముసిలోడు.

"అలా చూస్తావేంటి నన్ను అద్దరికి తీసుకెళ్ళు... వెంటనే" అంటా ఒగురుస్తా ఏడుస్తుందా అమ్మాయి.

రెప్పార్పకుండా ఆ మనిషినే చూస్తున్నాడు.

"నన్ను రేవు దాటించు... నీకు దణ్ణమెడతాను'' అంటా ఆ అమ్మాయి అరిచేసరికి ఒళ్ళు జలదరించినట్టు ఉలిక్కిపడ్డ ముసిలోడు "బయట చూస్తున్నావు గదమ్మా... తుఫాను. గోదావరితల్లి పోటు మీదుంది. ఇప్పుడుగానీ బల్లకట్టు విప్పి గెడేస్తే దాంతో పాటు మనమూ కొట్టుకుపోతాం. ముందు సుడిగుండాలున్నాయి తల్లీ'' అన్నాడు ముసిలోడు.

"ఉన్న ఫళాన ఈ కాలవ అవతలొడ్డు కెళ్ళాలి ఎలాగ మరీ?'' ఏడుస్తానే అడుగుతుందా అమ్మాయి.

'ఇది తొలి ఝాము తల్లీ... మలిఝాముకి అంటే ఇంకో నాలుగుగంటలకి పాటు మీదకొస్తది గోదారి. అప్పుటికీ మాయదారి వాన కూడా తగ్గి తోళుం తెరిపిస్తే నేను బల్లకట్టు మీద తవర్ని అవతలొడ్డుకి చేరెయ్య గలుగుతానమ్మాయి గారూ'' అన్నాడు ముసిలోడు.

అతను చెప్పిందంతా విన్న ఆ అమ్మాయిగారు వెనక్కీ ముందుకీ చూస్తా వెనకడుగూ ముందడుగూ వేస్తా ఏం చెయ్యాలో పాలుపోక ఒక అయోమయంలో పడిపోయింది.

ఆ అమ్మాయిని చూస్తున్న ముసిలోడు "పాపగారండీ మీరెందుకో భయపడతన్నారు. ఎవరన్నా తరుము కుంటా వస్తున్నారా తల్లీ... భయంలేదండి నా పాకలోకి ధైర్యం చేసి ఎవడూ రాలేడండి... నా దగ్గర కౌజారుం దండి... రండి. ముందు లోపలికొచ్చి తడి తల తుడుచుకోండి. లేకపోతే జొరమొస్తందండి. ముందు రండమ్మా'' అన్నాడు.

వణుకుతున్న అడుగుల్తో లోపలికొచ్చిన ఆ అమ్మాయికి ముక్కి వాసనొచ్చే రుమాలిచ్చేడు.

ఎడం చేతిలో ట్రంకు పెట్టి కిందపెట్టి ఆ రుమాల్తో జుట్టు తుడుచుకోబోతూ లాంతరు ముందు కూర్చున్న ముసిలోడ్ని చూసి ఐసుగెడ్డలా గుండిపోయింది.

గుడ్లనిండా నీళ్ళు. ఏడుస్తున్నాడు ముసిలోడు. ఏ చప్పుడూ లేకుండా ఏడుస్తున్నాడు.

"ఎందుకేడుస్తున్నావు?'' అందా అమ్మాయి.

చెప్పలేదు. కళ్ళలోంచి కారతానే ఉన్నాయి కన్నీళ్ళు. ఇప్పుడు ఏడుపుతో పాటు గొణుకుడు కూడా మొదలైంది గొంతుకలోంచి.

"చెప్పు... చెప్పు ఎందుకేడుస్తున్నావు'' గట్టిగా పట్టుబట్టి అడిగేసరికి నోరు విప్పిన ముసిలోడు మరి చెప్పడం మొదలెట్టేడు తన గతం.

*

వందడుగుల వెడల్పాటి ఆ గోదావరి కాలవకి ఇటు పక్క రేగుపూడి. అటుపక్క మల్లవరం వున్నాయి. ఆ మల్లవరం దాటితే టౌనొస్తుంది. ఆ టౌన్నుంచి పట్నాలకి వెళ్ళే బస్సులూ రైళ్ళూ ఉన్నాయి.

తెల్లారి ఎంతో సేపవ్వలేదు.

గోదావరి కాలవలోంచి చల్లగా వీస్తుంది గాలి. కల్లుగీసే దొమ్మేటి నారాయుడు నడుంకి బిగించిన తోలు

పటకా వెనక ఒంపు కత్తి దిగేసుకుని ఒక చేత్తో ఖాళీ కల్లుకుండా ఇంకో చేత్తో కత్తికి పదునెట్టే కర్రా పట్టుకు నడుస్తున్నాడు రేగుపూడి కాలవ గట్టు మీద. పొలంలో వున్న వాళ్ళ గొడ్ల సావిట్లో పితికిన పాలని హొటేల్లో పోయడానికని కేనట్టుకుని ఆదరాబాదరా నడుచుకుంటా పోతున్నాడు కానూరోరి నర్సిం. వందడుగుల వెడల్పాటి ఆ గోదావరి కాలవని కప్పేసున్న ఆ పాతకాలంనాటి నిద్రగన్నేరు చెట్టు కిందున్న బల్లకట్టు దగ్గర ముసిలోడి పాక దగ్గర సందడిగా వుంది. చెట్టు మొదట్లో సూరయ్యతో గెడ్డం గీయించుకుంటున్నాడు దమ్ము చేలోకి దిగ బోతున్న ట్రాక్టరు డ్రైవరు తాతాలు. మధ్యాన్నం తినడానికి ముంతలు పట్టుకుని బల్లకట్టు ఎక్కుతున్నారు అవతలొడ్డు పొలాల్లో ఊడ్పుల కెళ్ళబోతున్న ఆడజనం. వీళ్ళతో పాటు వచ్చేవారంలో జరగబోయే వాళ్ళమ్మాయి పెళ్ళిబట్టలు కొనడానికి అవతలొడ్డు మల్లవరం దాటితే వచ్చే టౌను కెళ్ళడానికి ఎడ్లబండి దిగింది బాబ్జీరాజుగారి కుటుంబం. ఎన్నాళ్ళనించో ఇటుక బట్టీ కాలుస్తున్న యర్రంశెట్టి సుబ్బారావూ తాపీమేస్త్రి లక్ష్మణరావూ బల్లకట్టెక్కి ఉప్పునీటితో మట్టి కుమ్మి కాల్చే ఇటుకకీ చప్ప నీటితో ఇటుకకీ ఉన్న తేడా గురించి మాటాడుకుంటున్నారు. కాయిదా వ్యాపారం చేసే సూర్నాణతో పాటు ఇంకో ఇద్దరు కూడా బల్లకట్టెక్కేరు.

వాళ్ళందరి మధ్యలో నిలబడి పిక్కలదాకా చీర బిగించి కట్టి పొడుగాటి వెదురుగెడ పట్టుకుని నిలబడ్డ ముసిలోడి కూతురు సూరమ్మ బల్లకట్టు లంగరు తీసేసి తన జబ్బలపుష్టితో గెడేస్తూ చిన్నాపెద్దా లేనోళ్ళూ వున్నోళ్ళూ అన్న తేడా లేకుండా పేరు పెట్టి మరీ అందర్నీ పలకరిస్తుంది. అందరి మంచీ చెడ్డలూ కనుక్కుంటుంది.

బల్లకట్టు అవతలొడ్డు చేరి ఈ జనం దిగుతుండగానే వీళ్ళని తోసుకుంటా ఆ జనం ఎక్కేసేరు. వాళ్ళలో సీవండి గిన్నెలు సైకిలు వెనక తట్టనిండా కట్టుకున్న రామారావూ, వడ్డీల కిచ్చి వసూళ్ళకొచ్చే షావుకారు కంచర్ల భద్రం, కొబ్బరికాయలు కొనుక్కెళ్ళే గురుమూర్తి ఇలా చాలామంది ఎక్కేరు. గెడేసి వాళ్ళనా ఒడ్డుకి తీసు కెళ్తుంది సూరమ్మ.

బల్లకట్టు దిగినోళ్ళంతా 'ఈ సూరమ్మ ముసిలోడికి ఆడ సంతానమయినా మగోడి కంటే ఎక్కువ... మరి ఎలాంటి మొగుడొస్తాడో ఈ బుల్లికి' అనుకుంటా వెళ్ళిపోతుంటే పాక దగ్గర తాడు చెట్టుకి కట్టి పేన్తా నిలబడ్డ ముసిలోడు కంచర్ల భద్రంగార్నాపి పాకలోకెళ్ళి చూరులో దూర్చిన తాటాకు పర్సులో దాచిన నలిగిన నోట్లూ కొంత చిల్లరా ఇచ్చేడు.

వాటిని తీసుకుని లెక్కెట్టుకున్న షావుకారు "వెయ్యిన్నొక్క రూపాయి" అన్నాడు భద్రంగారు.

"ఆయ్" అన్నాడు ముసిలోడు.

"నా దగ్గర దాస్తున్న ఈ డబ్బు మీ పిల్ల సూరమ్మ పెళ్ళికన్నావు గదా?" అడిగేడు భద్రంగారు.

"సిత్తవండి షావుకారుగారూ" అన్నాడు ముసిలోడు.

"నాకు వూళ్ళో బాకీలు వసూలు చేసుకునే ఇళ్ళు చాలా వున్నాయి ఇప్పుడెళ్ళి వెంటనే మొదలెడితే తప్ప దీపాలవేళకి తెమల్దు... ఇటు పక్కనేమో నీతో కొంచెం మాటాడాలనుకుంటున్నాను ఎలాగా?" అన్నాడు కంచర్ల భద్రంగారు.

"తవరూళ్ళోకి నడవండి మీకూడా నేనూ వస్తాను దార్లో మాటాడుకుందారి" అన్నాడు ముసిలోడు.

నవ్విన షావుకారు భద్రం "మంచి అవిడియారా ముసిలీ పద... అవునొరే ఇప్పుడు నీ వయసెంతరా?'' అనడిగేడు.

"ఏభయ్యి వుండవంటారా?'' ఎదరడిగేడు ముసిలోడు.

"ఉండొచ్చేమోగానీ... చిన్నప్పట్నుంచీ నిన్ను ముసిలోడనే పిలుస్తున్నారంతా. ఎందుకురా అలా పిలుస్తున్నారు?'' అడిగేడు భద్రం.

"మా యమ్మకి పుట్టినోళ్ళంతా పోతుంటే దిష్టి పోద్దని ఈ పేరు పెట్టిందటండి'' అన్నాడు.

అర్థమైన కంచర్ల భద్రం ముందుకి నడుస్తా "మీ సూరమ్మ మగోడితో సరిసమానం. అంత కష్టజీవి. చాలా నికార్సయిన మనిషి. మగోడితో పాటు సంపాయించే దానికి కట్నమెందుకంటా? ఆ చేసుకునేవోణ్నే ఎదురిమ్మను'' అన్నాడు.

నవ్విన ముసిలోడు "తెల్సి మా కులంలో మీరన్నట్టు జరగదండి'' అన్నాడు.

"కొన్నాళ్ళపాటు ఎదురుచూడు నేనన్నట్టే జరిగి తీరుద్ది... ఇదిగో ఒరేయ్ ముసిలీ... ఆ వచ్చేవోడ్ని ఇల్లరికం రమ్మని కండీసను పెట్టాలి అర్థవయ్యిందా?'' అంటా భద్రం అంటుంటే ముసిలోడికి ఒకటే నవ్వు.

"నవ్వుతావేంట్రా'' గసిరేడు భద్రంగారు.

"మీరు జెప్పినోడి కోసం ఎదురు చూస్తా కూర్చుంటే మా సూరమ్మ పండు ముసల్దయి పోద్దండి బాబూ'' అంటా మళ్ళీ నవ్వేసేడు ముసిలోడు.

రేగుపూడి వూరొచ్చింది. "సరే మనం మళ్ళీ మాటాడుకుందాం'' అంటా ఆ నెల వడ్డీ కట్టాల్సిన మిషను కుట్టు లోవరాజు ఇంటి దగ్గరాగేడు కంచర్ల భద్రంగారు.

కొంచెం ముందుకెళ్ళి బంగారంగారి కిరాణా కొట్లో ఏబులం శనగపిండి కొనుక్కుని వెనక్కి తిరుగుతుంటే ఒక సందులోంచొస్తా ఎదురయ్యేడు నక్కలోడు. వాడి చేతిలో వేటాడి పట్టుకున్న రెండు గునపం కోళ్ళు, ఒక జమ్ము కోడీ ఉన్నాయి (అలా పిలుస్తారు తప్ప పిట్టలే అవి). ఎగిరిపోకండా వాటి కాళ్ళని తడపతో గట్టిగా బిగించి గుత్తిలా పట్టుకున్నాడు. వుండేలు దెబ్బతినడం మూలాన గిలగిలా కొట్టుకోడం మానేసినియ్యా పక్షులు. దగ్గర కొచ్చిన నక్కలోడు "ఏంటోరా ఎదవ బతుకు ఇవ్వేళ ఒక పిట్టా కొన్లేదెవరూ'' నీర్సంగా అన్నాడు.

"మా మకాం దగ్గరకెళ్దాం పద. సూరమ్మ ఏం వండిందో ఇయ్యాల తలో ముద్దా తిందాం'' అన్నాడు ముసిలోడు.

"అమ్ముడవ్వలేదు గాబట్టి ఈటిని ఇగురొండమందాం మన సూరమ్మని'' అన్నాడు నక్కలోడు.

ఇద్దరూ వూళ్ళోంచి వెనక్కి తిరిగేరు. ఎండ ఎంత వెచ్చగా కాస్తున్నా చలిగానే ఉందా శీతాకాలం మధ్యాహ్నం. వాళ్ళు నడుస్తున్న కంకర్రోడ్డువార జూకామల్లితీగ పూలని చప్పుడులేకుండా పూస్తుంది. ఇంకా పళ్ళు కాయని అల్లనేరేడు చెట్టు కొమ్మల్లోపల పచ్చటి రెక్కలపిట్ట ముక్కుతో ఈకల్ని సర్దుకుంటుంది. గుబురుగా వున్న ముంతమామిడి చెట్టు కొమ్మల్లో దాక్కున్న ఆ వూరి కోకిల అందంగా కూస్తుంది.

"వూళ్ళోకెందుకొచ్చేవురా ముసిలీ?'' అడిగేడు నక్కలోడు.

“అవతలొడ్డు షావుకారు కూడా వచ్చేర్రా” అన్నాడు ముసిలోడు.

“కంచర్ల భద్రంగారేనా? ఆ కులంలో పుట్టాల్సినోడు కాదురా...ఏవంటాడు?” అన్నాడు.

“రేపొచ్చే అల్లుడోడ్ని కట్నం ఎదురడుగూ... అంతే గాకుండా ఆడ్ని ఇల్లరికం రమ్మనూ అంటాడు... ఇయ్యన్నీ మా వర్ణాల్లో జరుగుతియ్యా జెప్పు?” అన్నాడు ముసిలోడు.

“ఏమో రేపేం జరుగుద్దో ఎవడు జూసొచ్చేడూ. సూరమ్మంత నిబ్బరమైన మణిషిని, నికార్సయిన మణిషిని నే పుట్టాకా చూళ్ళేదు” అన్నాడు ముసిలోడికి ప్రాణమిత్రుడయిన నక్కలోడు.

*

బట్టల మూట సైకిల్తో గట్టు మీదాగిన అచ్యుతం, వెన్నపూస కావిడి గంగరాజూ, రేగుపూడి వూళ్ళోకొచ్చి కాయిదా వ్యాపారం చేసుకునే సాంబమూర్తీ బల్లకట్టెక్కేరు. వీళ్ళతో పాటు ఇంకా కొందరు రైతులు కూడా ఎక్కుతా వుండగా రెండు మూడు పెట్టెలూ సంచుల్తో హడావుడిగా దిగిపోయిన అంజిబాబు తన సామాన్లన్నీ బల్లకట్టు మీదికి జేర్చేసి ఇక పోనియ్యన్నాడు సూరమ్మని.

“కేవు?” అంది సూరమ్మ.

“అంటే చార్జా.... ఎంత?” అడిగేడు అంజిబాబు.

“రూపాయి” అంది సూరమ్మ.

బల్లకట్టెక్కిన తక్కిన వాళ్ళందర్నీ చూస్తా “వీళ్ళంతా ఇస్తున్నారా నువ్వడిగిన కేవు?” అన్నాడు అంజిబాబు.

“ఈళ్ళందరియ్యా కాతాలులెండి... రైతులైతే కోతలప్పుడు ఒడ్లు కొలుస్తారు మాకు. మీరు డబ్బులు తియ్యండి ముందర” అంది.

“అలాగే గెడెయ్యి” అన్నాడు.

వేస్తుంది సూరమ్మ.

బల్లకట్టు ఈ ఒడ్డుకొచ్చేకా అంతా దిగెళ్ళిపోయారు తన సామాన్లన్నీ దించుకుని ఆగున్న ఒంటెద్దు బండిలో కెక్కించేక జేబులోంచి ఎర్ర జేబురుమాలు తీసి దాంట్లో ఉన్న పావలాబిళ్ళ ఇస్తుంటే “పావళా కాదండి రూపాయి” అంది. జేబురుమాల్నోసారి దులిపి గుప్పెట్లో బిగించి తెరిచేసరికి చాలా పావలాకాసులొచ్చినియ్యి. అందులోంచి నాలుగుతీసి “చాలా ఇంకా కావాలా?” అన్నాడు.

మతోయినట్టు అంజిబాబుని చూస్తా ఉండిపోయింది సూరమ్మ.

ఒంటెద్దు బండెక్కి కూర్చున్న అంజిబాబు దాన్ని నడిపే లక్ష్మణుడితో “వూళ్ళో స్కూలు దగ్గరకెళ్ళు” అన్నాడు. కదిలిన బండి నారాయుడు కల్లు పోస్తుంటే తాగుతున్న ముసిలోడ్నీ నక్కలోడ్నీ దాటుకుంటా వెళుతుంది.

రేగుపూడి వూరి చివర చాకలి చెరువుని ఆన్చి ఉంది ఎలిమెంటరీ స్కూలు. దాని హెడ్మాస్టరయిన యండమూరి ప్రభాకరంగారి ముందు భక్తిగా నిలబడ్డ అంజిబాబు “మాది గుంటూరండి. మెజీషియన్నండి...

ఈ వూర్నుంచొచ్చి మావూళ్ళో ఉద్యోగం చేస్తున్న కాకర్లపూడి బాబ్జీరాజుగారబ్బాయి పంపితే వచ్చేనండి'' అంటా అతను రాసిచ్చిన ఉత్తరం తీసిచ్చి "మీరు పర్మిషనిస్తే మీ స్కూల్లో ప్రోగ్రాం చేస్తాను. పిల్లల్తో ఏవన్నా ఇప్పించండి'' అంటా రెండు మూడు ఐటమ్స్ చేసి చూపెట్టేడు.

వాటిని చూసి చాలా ముచ్చటపడ్డ హెడ్మాస్టారు "రేపు శనివారం మధ్యాన్నం తర్వాత ప్రోగ్రాం చేద్దాగాని'' అని పిల్లల్లందర్నీ పిల్చి "రేపు మీరు పావలా... పది పైసలూ పట్రావాలి అర్థవయిందా... మీ ఇంట్లో హెడ్మాస్టారు పట్రామ్మాన్నారని చెప్పండి'' అని, బంట్రోతుని పిల్చి తక్కిన క్లాసుల్లో మేష్టార్లకి చెప్పు అని పంపించేరు.

*

గులాబీ పువ్వు గుత్తిలోంచి పావురాన్ని తీసేడు అంజిబాబు.

చూసిన పిల్లలు చప్పట్లు కొట్టేరు.

న్యూస్ పేపరు ముక్కలు నమిలి మింగి రంగు రంగుల పొడుగాటి పేపర్లు బయటికి తీసేడు.

ఇలా రకరకాల ఐటమ్స్ చేసేసరికి పిల్లల్తోపాటు పెద్దోళ్ళు కూడా ఎగిరి గంతులేసేరు.

చాలా మెచ్చుకున్న ప్రభాకరం మేష్టారు "ఈ స్కూలు స్టోర్స్ రూమ్‌లో ఉండు. ఈ చుట్టు పక్కల వూళ్ళల్లో స్కూళ్ళకి ఉత్తరం రాసిస్తాను అక్కడ కూడా ప్రోగ్రాములిద్దాగాని'' అన్నారు.

*

చుట్టుపక్కల వూళ్ళన్నీ తిరిగి స్కూళ్ళల్లో ప్రోగ్రాములు చేసుకుంటా డబ్బులు సంపాదిస్తా రేగుపూడి స్కూల్లో వండుకు తింటున్న అంజిబాబు ఆ సాయంత్రం పూట కాలవ గట్టు కొచ్చి దొమ్మేటి నారాయుడు పెళ్ళాం నాగలక్ష్మి దగ్గర కల్లు తాగి వెళ్తున్నాడు.

ఆవేళ కల్లు తాగేకా లేచి గట్టుమీద నడుచుకుంటా వస్తుంటే సంత చేసిన కూరగాయల సంచి ఒక చేత్తోనూ, గవ్వాళ్ళ మాణిక్యం దగ్గర కొన్న కోడిపుంజుని ఒక చేత్తోనూ పట్టుకుని ఎదురైంది సూరమ్మ. దిగువలో నేల మీద గునపం దిగేసి కొబ్బరిబొండాలు ఒలుస్తున్నాడు సలాదోళ్ళ హరి. సూరమ్మ ముందాగి దిగువలో ఒలిచిన కొబ్బరి కాయల గుట్టలోంచి ఒక కాయ తీసి పగలగొడితే దాంట్లోంచి నీళ్లకి బదులు గులాబీ పువ్వు వచ్చింది. దాన్ని సూరమ్మకిచ్చి వెళ్ళిపోయేడు.

ఆ పువ్వునీ వెళ్తున్న మేజిక్కులోడ్నీ చూస్తా అలాగుండిపోయింది సూరమ్మ.

*

చుట్టుపక్కల వూళ్ళన్నీ తిరిగి మేజిక్కులు చేస్తా డబ్బులు నొల్లుకుంటున్న అంజిబాబు జనంలో బానే పేరెల్లిపోతున్నాడు. కొన్ని వూళ్ళలో జనం పని గట్టుకొచ్చి మరీ తీసుకెళ్తున్నారు. అలా వెళ్తున్న అంజి సాయంత్రమైతే కాలవగట్టు దగ్గర కొచ్చి కల్లు తాగి అక్కడ కనిపించే సూరమ్మకి చేసిన మేజిక్కు చెయ్యకుండా చేసి ఆ మనిషి నోరిప్పి గుడ్లప్పగించి చూసేలా చేస్తున్నాడు.

ఆవేళ బుధవారం. వూళ్ళో సంత. సీమసింత చెట్టుకింద పాకేసుకుని కల్లమ్మే నాగలక్ష్మి గెడేస్తున్న సూరమ్మ దగ్గరకెళ్ళి "పిల్లా కొంచెం బేరాలొస్తే అమ్మి పెడుదూ సంత జేసుకొస్తాను" అంటా బతిమాలింది.

"నాకు తెల్దు బాబూ... ఆ వచ్చే తాగుబోతు సచ్చినోళ్ళతో నేను పళ్ళేను" గెడేసే పని ఆపకుండానే అంది సూరమ్మ.

"నా మొగుడు జూస్తే ముండింటికెళ్ళిపోయేడు. సంత జేసుకుని నేనొచ్చేటప్పటికి కుండ నిండా ఉన్న సందకల్లు పులిసిపోద్ది... బాబ్బాబు" అంది నాగలక్ష్మి.

"సందలడతంది నాకిక్కడ వచ్చేపోయే జనాలు" అంది సూరమ్మ.

గొడుగులు బాగు చేసేవాడితో చిరిగిన గొడుగు రిపేరు చేయించుకుంటున్న ముసిలోడి దగ్గరకొచ్చిన నాగలక్ష్మి "మాయ్యా కొంచెం పిల్లకి చెపుదూ" అనేసరికి లేచిన ముసిలోడు "గెడ నేనేస్తాను. పాపం నాగులికి సాయం చెయ్యి బుల్లీ" అనడంతో విసుక్కుంటా బయల్దేరింది సూరమ్మ.

*

సూరమ్మ చుట్టూ మూగుతున్న జనానికి కల్లుపోసి కరాకండీగా వసూలు చేస్తుంది డబ్బులు.

అంతలో దిగిన మేజిక్కుల అంజిబాబు తాటాకు దొన్నె తీసుకుని "పొయ్యి" అన్నాడు.

నాలుగు దొన్నెల కల్లు తాగేక "ఇవేళ కల్లు చాలా తియ్యగా ఉంది" అన్నాడు.

"సందకల్లు బానే ఉంటది" అంది సూరమ్మ.

"మా పట్నంలో ఈ కల్లు దొరకదు" అన్నాడు అంజిబాబు.

"మరేం దొరుకుద్దీ?" అడిగింది సూరమ్మ.

"బ్రాందీ అనీ రమ్మనీ దొరుకుతియ్యి. చాలా రేటెక్కువ. ఇలా తియ్యగా గొంతు దిగవు" అంటానే ఇంకో రెండు దొన్నెలు తాగేక "నీలాంటి మనిషే గనక సిటీలో ఉంటే ఇలాగుండదు" అన్నాడు.

"ఎలాగుంటది?" అంది సూరమ్మ.

"బాత్‌రూమ్‌లో కెళ్ళి అందంగా లక్స్ సబ్బుతో స్నానం చేసి అయిదు మీటర్ల సర్ శిల్కు చీర కట్టుకుని అందంగా హెయిర్‌స్టైలు చేసుకుని ఐహీలు చెప్పులేసుకుని అందంగా అడుగు లేసుకుంటా వెళ్తుంటే చూసే వాళ్ళు కళ్ళు మరి మూస్తారేంటి?" అంటా కాలవకేసి చూస్తా "మా సిటీలో ఇలాంటి చెత్త కాలవలుండవు" అన్నాడు.

"మరేముంటాయండి" అంది సూరమ్మ.

"సముద్రముంటది.... దాని మీద తేల్తా ఓడలుంటాయి... అందులో రకరకాల సౌకర్యాలుంటాయి. సుఖాలుంటాయి. అబ్బో కళ్లతో చూసి తరించాలి తప్ప నోటితో చెప్పలేను" అంటున్న అంజిబాబు గట్టు మీంచెళ్తున్న జట్కాబండి చూసి "మా సిటీలో ఇలాంటి చెత్త బళ్ళుండవు... రాకెట్లూ, విమానాలు, రైళ్ళు, కార్లు అబ్బో ... చచ్చేకా స్వర్గం చూస్తామో లేదోగానీ వీటిల్లో ఎక్కి కూచుంటే మట్టుకి ఆ స్వర్గంలోకెళ్ళి తరించుతాం" అంటా పట్నాల్లో ఉండే అద్భుతాల గురించి చెప్పుకుంటా పోతుంటే రెప్పార్పకుండా చూస్తానే వుంది సూరమ్మ.

ఆకాశంలోకి చంద్రుడొచ్చేడు. కడుపునిండా తాగి ఆ చెంద్రుడ్ని దాటుకుంటా వెళ్ళిన మేజిక్కుల అంజిబాబు, మర్నాడు సూర్యుడు దిగుతున్నప్పుడు మళ్ళీ వచ్చేడు. అతను రావడం దూరంనించి చూసిన సూరమ్మ పరుగెట్టుకుంటా వచ్చి కూర్చుంది.

నాలుగు దొన్నెలు తాగేక మళ్ళీ పట్నంలో ఎన్నెన్ని వింతలూ విడ్డూరాలూ వుంటాయో చెప్పడం మొదలెట్టేడు అంజిబాబు.

వింటున్న సూరమ్మ కలల్లో తేలిపోతుంది.

ఓ ఘడియ ఆలశ్యంగా చెంద్రుడొచ్చేడు ఆకాశంలోకి. లేస్తున్న అంజిబాబు వెనకాల నడుస్తున్న సూరమ్మ "అయితే మీతో పాటు పట్నం వస్తే నాకవన్నీ చూపిస్తారా?" అంది.

"భలేదానివే.... ఎందుకు చూపించనూ" అంటా వెళ్ళిపోయేడు.

రాత్రి పాకలో నులక మంచం మీద పడుకుని ఆలోచిస్తున్న సూరమ్మ ముఖం మీద ఇంద్రధనుసుల్లో వున్న రంగులన్నీ పడి వెళ్తున్నాయి. చాలా ఆనందంగా అటూ ఇటూ కల తిరుగుతుందా నులక మంచం మీద.

అలా ఎంతసేపో.

దూరంగా కోడి కొక్కొరోకో అన్న కూత వినిపించేక మాగన్నుగా నిదరట్టింది సూరమ్మకి.

*

పాక దగ్గర కొచ్చిన అంజిబాబుకి అప్పుడే ఉడికిన ఆవిరి కుడుం సీవండి కంచంలోకి తీసి, కొబ్బరికాయీ, మామిడికాయీ ఎండు మిరపగాయితో ముతగ్గా రుబ్బిన పచ్చడేసి పెట్టి మేకపాలు పితికి కాచిన టీ ఇస్తా "ఐతే నన్ను మీతో పాటు పట్నం తీసుకెళ్తారా?" అనడిగితే "ఓ యస్" అన్నాడు అంజిబాబు.

ఇంకోరోజు నక్కలోడు పట్టుకెళ్తున్న వేప తేనె తీసుకుని ఉడకేసిన కర్రపెండలం దుంపల మీదేసి అంజిబాబుకి పెట్టింది.

ఆబగా తింటున్న ఆ మేజిక్కులోడి మోచేతి మీద తట్టి "అయితే వెళ్ళేటప్పుడు నన్ను మీతో పాటు పట్నం తీసుకెళ్తారా?" అంది.

"ఓ యస్. డౌటా" అంటా పట్నంలో కొన్ని వింతల్ని చెప్పి కొన్ని మేజిక్కులు చేసి వెళ్లిపోతుంటే కలలు గంటా ఉండిపోయింది సూరమ్మ.

సంతరోజు నక్కలోడు తను కొట్టిన మూడు కౌజు పిట్టల్ని పట్టుకెళ్తుంటే వాటిని కొనేసిన సూరమ్మ కూరొండి, వచ్చిన అంజిబాబుకి ముందు కల్లు ముంతిచ్చి నంజుకోడానికి ఇగురు దాక ముందరెట్టింది.

హాయిగా తిని లేస్తున్న మేజిక్కుల అంజిబాబుతో "అయితే... మీతో పాటు పట్నం తీసుకెళ్తారా నన్ను" అంది.

చిరాకొచ్చిన అంజిబాబు "ఏంటెహె ఎదవగోల... ఎన్నిసార్లడుగుతావు... తీసుకెళ్ళడమే గాదు తాళిగట్టి మారాణిలా ఏలుకుంటాను నిజంగా వస్తావా? అంత దమ్ముందా నీకు" అనేసెళ్ళిపోయేడు. ఇక ఇక్కడ్నుంచి సూరమ్మ ఏం చేస్తున్నా పట్నం కలలు గంటానే చేస్తుంది. బల్లకట్టు నడుపుతున్నా, చేపలు తరుగుతున్నా అన్నవండుతున్నా, బట్టలుతుకుతున్నా ఆ పిల్ల ముఖం నిండా పంచరంగులే. అలాగ కలలు గంటానే చేస్తుంది.

*

పండిన వరిచేలు బంగారం రంగులోకి తిరిగి ఒరిగిపోయాయి. ఒంటరి కొంగ ఒకటి ఆ చేల మధ్యలోకి వాలి చిన్ని కప్పపిల్లని ముక్కున కరుచుకుని మళ్ళీ ఆకాశంలో కెగిరిపోయింది. కోసేసిన వరిచేలల్లో కెగబడ్డ గొర్రెలు ఆబగా మేస్తున్నాయి. పొద్దుటే భుజం మీద గోనె సంచేసుకుని నడుస్తున్న ముసిలోణ్ణి గోపన్నరాజుగారు పలకరించేరు 'ఎక్కడి'కని.

"కోతల కాలం గదండీ ఒడ్లు దండుకోడానికి మీలాంటి మారాజుల చేలల్లోకండి" అన్నాడు ముసిలోడు.

గుర్తొచ్చిన గోపన్నరాజుగారు "ఎల్లుండి కుప్ప నూరుస్తున్నాం... గుర్తెట్టుకుని మా కళ్ళంలోకి కూడా రా ఒరేయ్" అన్నాడు.

"చిత్తం బాబియ్యా" అని ముందుకి నడుస్తున్న ముసిలోడు రోడ్డు మీదే తడి మసూళ్ళు చేస్తున్న రైతుల్ని దాటుకుంటా ముందుకెళ్తున్నాడు. మాలపేట మొదట్లో ఇంకా ఆవిష్కరించని అంబేద్కర్ విగ్రహంమీద గుడ్డ ముసుగేసి ఉంది. దాన్ని దాటుకుంటా ముందుకి నడుస్తుంటే కోసేసిన చేలల్లో పరిగిలేరుకోడానికెళ్ళొస్తున్న దొడ్డికాళ్ళ ముసిల్ది పలకరించింది.

సూరన్న కాపుగారి కళ్ళంలో కెళితే అరబస్తా వడ్లు కొలిచేరు. బంగా(రాజుగారయితే బస్తా, పేకాట సుబ్బరాజు గారి పొలంలో అరబస్తాడు. ఇలా తిరుగుతా దీపాలవేళకి చాలా బస్తాలయినియ్యి. కామరాజుగారి ఎడ్లబండి అడిగి దానిమీద ధాన్యం బస్తాల్ని ఎక్కించుకుని మకాం దగ్గర కొచ్చిన ముసిలోడు హుషారుగా బండి దూకి "అమ్మా సూరమ్మా" అని పిలిచేడు.

పలకలేదు సూరమ్మ.

"రైతులు చూడు ఏడాది పొడుక్కీ ఆర్ని బల్లకట్టు దాటించినందుకు ఎన్ని బస్తాల ధాన్యం కొలిచేరో... ఎక్కడ బుల్లీ?"

ఎక్కడా సూరమ్మ సందడే లేదు. వింతగా చూస్తా పాకలోకెళ్ళి బయటికొచ్చిన ముసిలోడు అవతలొడ్డున కట్టేసున్న బల్లకట్టు కనిపించింది. ఏంటిది ఎప్పుడూ లేని విచిత్రం అనుకుంటా 'అమ్మా సూరమ్మా' అని అరిచేడు.

పలకలేదు సూరమ్మ.

అవతలొడ్డున జనం. సైకిళ్ళతో ఆగున్న జనం రమ్మని అరుస్తున్నారు. నీళ్ళలో దిగి ఈదుకుంటా ఆ ఒడ్డుకెళ్ళిన ముసిలోడు అందర్నీ ఎక్కించుకున్నాకా గెడేస్తా "మా సూరమ్మ మీకెక్కడన్నా కనిపించిందా బాబూ?" అన్నాడు.

"ఇందాక ఆ మేజిక్కుల అంజిబాబు కూడా పట్నం బస్సెక్కుతుంటే చూసేను" అన్నాడు ఒకడు.

అర్థంగాని ముసిలోడు "ఏంటి బాబూ అన్నారు?" అన్నాడు.

వివరంగా చెప్పేడా మనిషి.

ఇప్పటికీ అర్థంగాక మళ్ళీ అడిగేడు ముసిలోడు.

చెప్పిందే మళ్ళీ చెప్పాడా మనిషి.

అంతే నిలువునా చెట్టులా కూలిపోయేడు ముసిలోడు. కాస్సేపయ్యేకా ఏడుస్తా దొర్లడం మొదలెట్టేడు.

రా(త్రయ్యింది. పాక ముందు పడిపోయున్న ఆడి దగ్గరకొచ్చి ఓదార్చడం మొదలెట్టేడు నక్కలోడు. ఏం లాభం లేకుండాపోయింది. నక్కలోడెంత బతిమాల్నా విన్లేదు. నోట్లోంచసలు మాటే రావడం లేదు ఎటో చూస్తున్నాడు. ఉన్నట్టుండి ఏదో గుర్తుకొస్తుంది... 'పురిటి మంచం మీద తల్లిని చంపేసిన నిన్ను (పేణంలా పెంచుకున్నాను. చివరికిదా నువ్వు చేసిందీ... ఇదా నువ్వు చేసిందీ' అనరుస్తున్నాడు, ఏడుస్తున్నాడు. నేల మీద దొర్లుతున్నాడు. మళ్ళీ కాస్సేపు మామూలుగా ఉంటున్నాడు. కాస్సేపు మళ్ళీ ఏదో గుర్తుకొస్తుంది. మళ్ళీ అరుపులు, కేకలు. మళ్ళీ చడీ చప్పుడు లేకుండా పడుండడం. జుట్టూ మూగిన జనంలో ఉన్న కానూరోరి నర్సిం 'ఏంటీడి వాలకం' అన్నట్టు చూసేడు.

"కొడుక్కంటే ఎక్కువైన ఆ కూతురు అలాగెళ్ళిపోవడాన్ని అరాయించుకోలేకపోతున్నాడు" అన్నాడు వెన్నపూస కావిడి గంగరాజు.

*

రోజులు గడుస్తున్నాయి.

ముసిలోడు ఎవరితోనూ మాటాడ్డం లేదు. మరమనిషిలాగ బల్లకట్టు మీద ఎక్కినోళ్ళని ఆ పక్కనించి ఈ పక్కకీ ఈపక్కనించి ఆ పక్కకీ దింపుతున్నాడు. నక్కలోడొచ్చి ఏవన్నా పెడితే తింటున్నాడు. ఆడు రాకపోతే అలాగే ఉండిపోతున్నాడు.

ఆరోజు,

వెడల్పాటి ఆ గోదారి కాలవలోకి తొమ్మిది నెలల గర్భిణీ స్త్రీ శవం కొట్టు కొచ్చింది. జనవంతా మూగేరు. ఆ గుంపులో కెళ్ళిన ముసిలోడు పాపం ఎవరో ఆ ఆడకూతురు ఏ కష్టాలొచ్చినియ్యో ఆ తల్లికి అనుకుంటా దగ్గరకెళ్ళి చూస్తే... సూరమ్మ. తన కూతురు సూరమ్మ. తుఫాను రాబోయే ముందు ఉరుములాగ పెద్దగా అరుస్తా ఆ పెనుతుఫానుకి కూలిన మహావృక్షంలాగ విరుచుకు పడిపోయేడా కటిక నేల మీద.

జరిగింది మొత్తం ఆ అమ్మాయికి చెప్పిన ముసిలోడు కాస్సేపు ఏమీ మాటాడకండా ఉండిపోయేడు. ఆ తర్వాత పాకచూరులోంచి బయటికి చూసి "వర్షం తగ్గిందమ్మా... గోదారి కూడా పాటు మీదకొచ్చింది రండమ్మా అవతలొడ్డుకి దిగబెడతాను'' అన్నాడు.

"నేను రేవు దాటను'' ప్రశాంతంగా అందా అమ్మాయి.

విస్తుపోతా చూసేడు ముసిలోడు.

"అవును... నేను రేవు దాటను'' ఒక నిర్ణయానికొచ్చిన దాన్లా అందా అమ్మాయి.

ఆ అమ్మాయినే చూస్తున్నాడు ముసిలోడు.

నా పేరు రామసీత. నేను పక్కూరు రామాలయంపేట కరణం వాడ్రేవు భుజంగరావుగారమ్మాయిని. నాది కూడా మీ సూరమ్మలాంటి కథే. అయితే మీ సూరమ్మని మేజిక్కుల అంజిబాబు ఇక్కడ్నుంచి తీసుకెళ్ళాడు. నా ప్రియుడు టౌన్లో వుండి నన్ను రమ్మని కబురెడ్తున్నాడు. అంతే తేడా, అనాగి "వచ్చేవారమే నా పెళ్ళి. నేను చచ్చినా ఈ ఊరు దాటి వెళ్ళను. నన్ను మా వూరు తీసుకెళ్ళి మా ఇంటి దొడ్డిగోడ దాటించు'' అంది రామసీత.

సంతోషపడ్డ ముసిలోడు 'పదండయితే' అంటా ఆ అమ్మాయి వెనకాలే బయల్దేరేడు.

వారంరోజులు గడిచినియ్యి వర్షాలు తగ్గి ఎండలు కాయడం మొదలెట్టినియ్యి. బాడితో జారిన మట్టిబాటలు గట్టిబడ్డాయి.

ఆవేళ రామసీత పెళ్ళి.

చుట్టుపక్కల వూళ్ళనించి సవ్వారీ బళ్ళు కట్టుకుని దిగిపోతున్నారు జనం. ఇంకా ఎక్కడెక్కడి నించో వస్తున్నారు. నక్కలోడ్ని వెంటేసుకుని ముసిలోడు కూడా వెళ్ళేడు ఆ పెళ్ళికి. కూలీనాలీ జనం వరసలో కూర్చుని కడుపు నిండా భోజనం చేసిన ముసిలోడు కాశీతువాల్లో బొడ్డుగిన్నెడు పులిహోరా, బూరెలూ మూటగట్టుకున్నాడు.

రంగరంగ వైభోగంగా జరుగుతుంది పెళ్ళి. జనం మధ్యలో కూర్చుని పెళ్ళి చూస్తున్న ముసిలోడ్ని పెళ్ళి పీటల మీద కూర్చున్న రామసీత గుర్తుపట్టింది. కళ్ళలో నీళ్ళతో ముసిలోడ్నే చూస్తా చేతులెత్తి దణ్ణవెట్టుకుందాడికి.

బెంబేలెత్తిపోయిన ముసిలోడు తప్పు తల్లీ అన్నట్టు చేతులాడించి, రెండు చేతుల్తో దీవించి బయటి కొచ్చేసేడు.

నక్కలోడితో పాటు తన తన మకాం వేపు నడుస్తున్న ముసిలోడు చాలా ఆనందంగా ఎగిరి గంతు లేస్తున్నాడు. మాటిమాటికీ నవ్వేస్తున్నాడు. ఆకాశం కేసి చూస్తా దణ్ణమెట్టుకుంటున్నాడు. వాడి వాలకం చూస్తా విస్తుపోయిన నక్కలోడు "ఏంట్రా ఏవయ్యిందీ వేళ నీకు?" అన్నాడు.

ఏ జవాబూ చెప్పకుండా పాక దగ్గర దాకా వచ్చిన ముసిలోడు అమాంతంగా కాలవలోకి దూకేసి ఆనందంగా ఈత కొట్టడం మొదలెట్టేడు.

కంగారు పడిపోయిన నక్కలోడు "ఏవయిందిరా నీకు... పెనికేరు పిచ్చాస్పటలుగ్గానీ తీసుకెళ్ళాలా నిన్ను?... తల్లకిందులుగా పడుకోబెట్టి ఆచార్లుగారితో ముక్కు బెజ్జాల్లో అల్లం రసంగానీ పోయించాలా నీకు?" అన్నాడు.

"ఏడిసేవు నోర్ముయ్యెహె" అని ఈత కొట్టడం ఆపిన ముసిలోడు ఒడ్డున దొంతిరి కాళ్ళ మీద కూర్చుని తన వేపు చూస్తున్న నక్కలోడి దగ్గరకి ఈదుకుంటా వచ్చి "ఇందాక పెళ్ళయిన ఆ పెళ్లికూతురు ఆ మధ్య ఒక వర్షం కురుస్తున్న రాత్రిపూట మన పాక దగ్గరకి రేవు దాటి పారిపోడానికొచ్చింది. అప్పుడు ఒక కథ చెప్పి ఆ పిల్ల మనసు మార్చి వెనక్కి పంపించేను" అన్నాడు ముసిలోడు.

"కథా... ఏ కథ చెప్పేవురా?" ఆశ్చర్యంగా అడిగేడు నక్కలోడు.

"నాకో కూతురున్నట్టు అదెవడో మాయలమరాఠీతో పట్నం పారిపోయి ఆనక మోసపోయి శవమై ఈ కాలవలోనే కొట్టుకొచ్చినట్టు."

మూర్ఛొచ్చినట్టయిపోయిన నక్కలోడు "నీకసలు పెళ్ళే అవ్వలేదన్న సంగతి ఆ పిల్లకి తెలీదా?" అడిగేడు.

"మనలాంటి పాటకపోళ్ళ గురించి మనూరోళ్ళకే తెలీదు. ఇక పొరుగూరోళ్ళకేం తెలుస్తదిరా ఎదవా?" ఎదురడిగేడు ముసిలోడు.

"అదా నీ ఆనందం... అందుకా ఈ గంతులూ... పోస్లేరా కళ్ళకి కట్టినట్టు కథలు చెప్పగలిగే నీ గొప్పదనం ఓ గొప్పింటి పిల్ల రేవు దాటెళ్ళిపోకుండా కాపాడింది..." అంటున్న నక్కలోడ్ని ఆపిన ముసిలోడు "ఇలా కాపాడ్డానికి ముందు నా బల్లకట్టుకి దణ్ణమెట్టుకోవాల్రా. ఈతల్లి వల్లే కదా... ఆ పాపగారు ఆగింది... ఆ తర్వాత మనమేదో మాయచేసేవనుకో" అన్నాడు.

నక్కలోడు కూడా నీళ్ళలో దిగి ఈత కొడతా "ఒక ఆడపిల్లని మూడో కంటికి తెలీకండా కాపాడినందుకు ఆనందంగా ఉందిరా ముసిలీ" అంటా "తేరగా దొరికింది గదాని పెళ్ళి భోజనం తెగ తినేసేం. కాస్సేపు ఈత కొడితే గానీ అరిగేలాలేదు" అంటా తపతపా కొట్టుకుంటా అవతలొడ్డు కెళ్ళిపోయేడు నక్కలోడు.

*

ఇరవయ్యేళ్ళు గడిచిపోయినియ్యి.

లోకం చాలా మారిపోయింది. ముసిలోడికి డబ్బయ్యేళ్ళు వచ్చేసినియ్యి. బాగా ముసిలోడయిపోయేడు. జుట్టు పండిపోయినా శరీరం వడిలిపోయినా చూపు మట్టుకి చత్వారం లేకండా చాలా బాగుంది. దూరంగా ఎక్కడ్నుంచో తుప్పల్లోంచి పారిపోతున్న చుంచుపిల్లని ఇట్టే పసిగట్టగలిగేంత చురుగ్గా ఉంది.

గురుపౌర్ణమి ఆరోజు.

గోదావరి కాలవ నిండుగా ప్రవహిస్తా ఉంది. వీస్తున్న గాలి ఉన్నట్టుండి ఆగి మళ్ళీ వీస్తుంది. ముసిలోడి పాకకి నీడ నిస్తున్న నిద్రగన్నేరు చెట్టు ఆకులు హాయిగా ముడుచుకు నిద్రోతున్నాయి. కాస్త దూరంగా ఉన్న రావిచెట్టు ఆకుల్ని గలగలా రాలుస్తుంది. దూరంగా ఉన్న చెరుకుతోటలో వండుతున్న బెల్లం వాసన ఈ పక్క కొస్తుంది. తూర్పు పక్కనున్న అంబేద్కర్‌పేటలో పెంతికోస్తోళ్ళ పాటలు గాలి ఈ పక్కకి తిరిగినప్పుడల్లా విని పిస్తున్నాయి. నులక మంచం మీద వెల్లకిలా పడుకుని హాయిగా ఆ వాతావరణాన్ని చూస్తున్న ముసిలోడి చూపులు గట్టుమీదకి మళ్ళాయి. చాలా చురుగ్గా చూస్తున్నాడు ముసిలోడు. చాలా సూటిగా చూస్తున్నాడు ముసిలోడు.

శిల్కు పంజాబీ డ్రస్సు వేసుకున్న ఒక పద్దెనిమిదేళ్ళ అమ్మాయి చిన్న వి.ఐ.పి సూట్‌కేసు పట్టుకుని పరుగులాంటి నడకతో వస్తుంది.

ఆ పిల్లని చూడగానే ఇంట్లోంచి పారిపోయి వస్తున్న బాపతని ఇట్టే పసిగట్టేసేడు ముసిలోడు.

తన కళ్ళ ముందు నించే వెళ్ళిపోతున్న ఆ అమ్మాయిని “అమ్మా... ఆగు” అన్నాడు.

ఆగలేదా అమ్మాయి.

“ఆగు తల్లీ... ఆగు బుల్లీ... ఇదిగో పాపా...” అరుస్తున్నాడు ముసిలోడు.

ఆగకుండా వెళ్ళిపోతుందా అమ్మాయి.

“ఆగమ్మా... నీకు నా కూతురు గురించి చెప్పాలి... మా అమ్మ సూరమ్మ జాలికథ చెప్పాలి” అరుస్తున్నాడు ముసిలోడు.

అదేం వినకుండా అసలు తననే మాత్రం పట్టించుకోకుండా గేలాపెత్తుకుంటా వెళ్ళిపోతుందా అమ్మాయి.

పిలిచి పిలిచీ ఈమధ్యకాలంలో ఎప్పుడూ అరవనంతసేపు అరిచి అరిచి అలిసిపోయేడు ముసిలోడు. వాడు అరిస్తే ఆగడానికి ఒకప్పట్లా బల్లకట్టుతో పనిలేదా అమ్మాయికి.

ఇప్పుడా కాలవ మీద వంతెన కట్టేసేరు.

ఆ వెన్నెల్లో ఆ వంతెన మీంచి వెళ్ళిపోతున్న ఆ అమ్మాయినీ తుప్పు తినేసి ఒడ్డున పారేసున్న బల్లకట్టునీ మార్చి మార్చి చూస్తున్న ముసిలోడు ఏమీ చెయ్యలేక అలాగుండిపోయేడు.

స్వాతి సపరివార పత్రిక
27 జనవరి 2006